



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 604/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Alexandrom Farkašovským, Boženy Němcovej 30, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice-okolie v konaní sp. zn. 18Em/2/2020 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Skutkové východiská**

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 11. októbra 2022 (podanou na poštovú prepravu 10. októbra 2022) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 a porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Tiež navrhla priznať finančné zadost'učinenie 3 000 eur.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je starou mamou maloletej [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (4 roky) a matkou jej otca. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 19P/179/2018 z 26. septembra 2018 zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Rodičia sa na styku dohodli s tým, že otec sa s maloletou bude stretávať každý nepárny týždeň v sobotu od 15.00 h do 17.00 h a každý nepárny týždeň v nedeľu od 15.00 h do 17.00 h za prítomnosti matky v rodinnom dome na adrese [REDAKOVANÉ] za predpokladu, že otec nebude pod vplyvom alkoholu. Rozsudkom okresného súdu č. k. 9P/311/2018 z 21. novembra 2018 bol styk sťažovateľky s maloletou po dohode rodičov upravený v rovnakom čase ako styk otca s maloletou.

3. Sťažovateľka podala 31. januára 2020 návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Okresný súd návrh sťažovateľky uznesením č. k. 18Em/2/2020 zo 4. marca 2022 zamietol s odôvodnením, že existovali ospravedlniteľné dôvody, prečo k stretávaniu medzi sťažovateľkou a maloletou nedochádzalo. Styk otca s maloletou sa podľa okresného súdu zhoršil po tom, ako sa ho súčasne

začala zúčastňovať aj sťažovateľka. Počas stretávania dochádzalo k verbálnym konfliktom zo strany sťažovateľky na adresu matky maloletej. Okresný súd zdôraznil, že obnovenie a budovanie vzťahu medzi otcom a maloletou má byť prioritou pred budovaním vzťahu medzi sťažovateľkou a maloletou. Keďže matka maloletej odišla spolu s maloletou zo spoločnej domácnosti, keď mala maloletá 4 mesiace, a stretávanie so sťažovateľkou sa neobnovilo, maloletá vníma sťažovateľku ako cudziu osobu. Po obnovení vzťahu medzi otcom a maloletou je podľa okresného súdu možné do styku zapojiť aj sťažovateľku. V čase rozhodovania okresného súdu došlo k predaju rodinného domu (v ktorom sa mal styk realizovať) tretej osobe, a tým aj k znemožneniu uskutočňovať stretávanie sa sťažovateľky s maloletou v tomto dome.

4. Krajský súd v Košiciach na odvolanie sťažovateľky uznesením č. k. 8Cop/117/2022 zo 14. júla 2022 konanie o výkon rozhodnutia zastavil s odôvodnením, že po vzniku exekučného titulu nastala okolnosť, ktorá spôsobila zánik uloženej povinnosti.

## **II.**

### **Argumentácia sťažovateľky**

5. Sťažovateľka argumentuje, že okresný súd je v konaní nečinný, čo jej bráni v stretávaní sa s maloletou vnučkou. Sťažovateľka sa opakovane zaujímala o stav konania a o doručenie zápisnice z pojednávania uskutočneného 16. februára 2021. Z dôvodu, že okresný súd na jej žiadosti nereagoval, podala sťažnosť na prieťahy v konaní adresovanú predsedovi súdu (§ 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Po doručení sťažnosti jej okresný súd zaslal zápisnicu z pojednávania. Sťažovateľka ďalej namieta procesný postup okresného súdu, ktorý je v rozpore s princípmi právnej istoty, pretože okresný súd odročil pojednávanie 16. februára 2021 na neurčito pre účely oboznámenia sa s listinnými dôkazmi a vyjadreniami účastníkov konania, a nie s cieľom vyhlásenia rozhodnutia.

## **III.**

### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

6. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a porušeniu čl. 1 ods. 1 ústavy.

7. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (III. ÚS 171/20).

8. Ústavný súd už rozhodol, že porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v kontexte ustanovenia § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predstavuje tzv. „iný zásah“

(I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. III. ÚS 552/2022, III. ÚS 471/2022). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok EŠLP z 3. marca 2009 vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 16970/05).

9. Ústavný súd bol viazaný obsahom a dôvodmi ústavnej sťažnosti (§ 45 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka namietala výlučne postup súdu, ktorým malo dôjsť k zbytočným prieťahom. Ústavný súd preto nepreskúmaval samotné rozhodnutia okresného súdu a ich ústavnú udržateľnosť. Ústavný súd zistil, že konanie, v ktorom sťažovateľka namieta postup, už bolo právoplatne zastavené (rozhodnutie krajského súdu právoplatné 8. augusta 2022), a teda v čase podania ústavnej sťažnosti už nemohlo namietané porušenie trvať. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

10. V sťažnostnom petite sťažovateľka namietala aj porušenie čl. 1 ods. 1 ústavy. Ústavný súd však zdôrazňuje, že toto ustanovenie ústavy negarantujú fyzickým osobám a právnickým osobám žiadne základné práva a slobody, ale sú adresované ako príkazy všetkým orgánom verejnej moci pri realizácii ich vrchnostenských úloh. V konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy však ústavný súd chráni základné práva a slobody sťažovateľov. Prioritne teda v konaní o ústavnej sťažnosti nejde o kontrolu súladu postupov a rozhodnutí orgánov verejnej moci s ústavou, ale o poskytovanie účinnej ochrany základným právam a slobodám sťažovateľov. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 27. októbra 2022**

**Peter Straka**  
**predseda senátu**